

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Widło

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z protestu wyborczego D. P.

przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 października 2019 r.

przy udziale:

- 1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,
- 2) Przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej w [...].,
- 3) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 listopada 2019 r.

postanawia:

wyrazić opinię, że zarzuty protestu są bezzasadne.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 października 2019 r. D. P. (dalej jako: Skarżący) wniósł protest przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, przeprowadzonych w dniu 13 października 2019 r. Jako podstawę powyższego protestu Skarżący wskazał, że osadzeni w Areszcie Śledczym w [...]. nie otrzymali uprzednio swoich dowodów osobistych w celu pobrania kart do głosowania. Weryfikacja tożsamości wyborców miała miejsce w oparciu o tzw. celówkę, czyli „<legitymacje> wewnątrzwiązienną, którą Służba

Więzienna drukuje do celów identyfikacji osadzonych” (pisownia oryginalna). W opinii Skarżącego nie stanowiła ona tymczasem dokumentu w rozumieniu ustawy. Nie zawierała numeru PESEL osadzonego, a jedynie jego zdjęcie, imię, nazwisko oraz datę urodzenia.

Pismem z dnia 28 października Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej wyraził opinię, że protest wniesiony przez Skarżącego jest bezzasadny.

W piśmie z dnia 29 października 2019 r. Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej w [...] stwierdził, że okoliczności podnoszone przez Skarżącego nie stanowiły naruszenia przepisów i nie miały wpływu na wynik wyborów.

Prokurator Generalny w piśmie z dnia 28 października 2019 r. wyraził pogląd o zasadności pozostawienia protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 101 ust. 2 Konstytucji RP, wyborcy, a także pełnomocnikowi komitetu wyborczego, przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu na zasadach określonych w ustawie. Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks Wyborczy (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 684; dalej jako: k.wyb.).

Zgodnie z przepisem art. 82 § 1 k.wyb., przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborów określonej osoby może być wniesiony protest z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, lub

2) naruszenie przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W niniejszej sprawie, Skarżący zarzuca wystąpienie drugiej z przedstawionych przyczyn wniesienia protestu wyborczego. Jego zdaniem doszło do nieprawidłowości w zakresie głosowania, z uwagi na weryfikację tożsamości

wyborców - osadzonych w Areszcie Śledczym w [...]. na podstawie innego dokumentu niż dowód osobisty.

Podniesiony zarzut uznać należy za bezzasadny.

Zgodnie z przepisem art. 52 § 1 k.wyb., przed przystąpieniem do głosowania wyborca okazuje obwodowej komisji wyborczej ds. przeprowadzenia głosowania w obwodzie dokument umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości. Ustawodawca nie wymaga tym samym, aby tożsamość wyborcy mogła zostać potwierdzona wyłącznie na podstawie dowodu osobistego. Stanowisko to znajduje również potwierdzenie w pkt. 38 ppkt. 1 uchwały nr 210/2019 Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 2 września 2019 r. w sprawie wytycznych dla obwodowych komisji wyborczych dotyczących zadań i trybu przygotowania oraz przeprowadzenia głosowania w obwodach głosowania utworzonych w kraju w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 13 października 2019 r. Zgodnie z jego treścią, przed wydaniem kart do głosowania komisja sprawdza tożsamość wyborcy na podstawie dowodu osobistego lub każdego innego dokumentu z fotografią, pod warunkiem że ustalenie tożsamości wyborcy na jego podstawie nie budzi wątpliwości (art. 52 § 1 Kodeksu wyborczego); wyborca może zatem okazać komisji dowolny dokument ze zdjęciem (np. paszport, prawo jazdy, legitymacja studencka), w tym również dokument, który utracił ważność, pod warunkiem że ustalenie tożsamości na jego podstawie nie budzi wątpliwości. W analogiczny sposób wypowiadał się także dotychczas Sąd Najwyższy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2019 r., I NSW 15/19). Nie jest zatem wykluczone ustalenie tożsamości wyborcy przebywającego w areszcie śledczym na podstawie wewnętrznej karty identyfikacyjnej. Taka weryfikacja odbywa się nie tylko na podstawie zamieszczonej na niej fotografii, ale również danych osobowych (imię, nazwisko, data urodzenia), porównywanych z informacjami zawartymi w wykazie wyborców przebywających w areszcie śledczym, w którym utworzono obwód głosowania (dane te określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 grudnia 2014 r. w sprawie spisu wyborców, Dz.U. z 2015 r., poz. 5). Nie jest do tego konieczne porównanie serii i numeru dowodu osobistego czy numeru

PESEL. Skarżący miał więc możliwość oddania głosu na podstawie dokumentu określonego w piśmie jako tzw. celówka.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 242 § 1 i k.wyb. orzekł jak w sentencji.